

Anne Sesli Arşiv

– ADEM EFİLOĞLU · 14 Mayıs 2009

Kaç bahar sarıya vurdu saçlarının arasında
Hangi mevsim esti geçti gözlerinin renginden
Kaç gecede güldü yüzün, kader ağlarını örerken
Duada olmalıydı ellerin ama değildi
Ümitler birer birer ufuklar da sönerken
Dizlerinde yaralar açıldı mı anne

Acılar yüzünü gölgeledi mi? anne
Avuntu mu? Ellerinde eskimiş resimler
Kederlerin izi mi? yüzünde ki çizgiler
Omuzlar çökmüş geçmişe bitmez sitemler
Yoksan da onca sene, sinemde biriktirdim
Her gözyaşım bir sevgi sana içimdedirler...

Her oğul dediğinde yandı mı sol yanın
Hasretler duvar örerken mesafelere
Tükenirken zaman biçare haykırışlarda
Sitemini solurken bitmez sandığımız dünyanın
Beni unutmuşluklarına hiç buğulandı mı gözlerin
Üstüne sünger çekilen yıllarda...

Hala kızgın mı bana bakışların
Şimdi sus olduğum afacanlıklarına
Sesin hıçkırıklarımı boğar mı yine,
Gürler mi saklanırken en kuytu köşelere
Küçük dağları yırtarcasına
Kopar mı? Küçük yüreğimde yine bir fırtına...

Sonbaharları hayal ediyorum anne
İçimde korkulara açılırken kapılar
Gidişin vardı avuçlarımdan uçan
Küçük bir serçenin edasında.
Yandım dönülmez bir vedanın hatırına
Kavruldum kor gibi ağlayamadığıma...

Mahkemeler kurdum yüreğimde
Müebbetle yargıladım her celsesinde
Umudu tükettim feri sönen gözlerimde
Kırdım belki seni istemesemde
Alnıma yazıp gittiğın o sonbahar gününde
Bizi sensiz bıraktığına isyan ettim anne...

Bir gün olsun dış geçiremedim kendime
Bilmesen de
Seni
Canım kadar seviyorum anne
Sende bir sor
Hasretlere gebe yıllarda
Sevginden ne verdin Adem'e...

adem efloğlu / bir garip ademoğlu